

รายละเอียดข้อกำหนด TOR (Term of Reference) โครงการเชื่อมโยงโซ่อุปทานของกลุ่มอุตสาหกรรม SMEs

๑. หลักการและเหตุผล

การแข่งขันที่รุนแรงทางธุรกิจในปัจจุบันได้ส่งผลให้บริษัทต่างๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs ต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดและเติบโตได้อย่างมั่นคงด้วยกลยุทธ์ต่างๆ เช่น การลดต้นทุนในการประกอบการ การผลิตสินค้าตัวใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และการเพิ่มมูลค่าสินค้าที่จะสร้างผลกำไรทางธุรกิจมากขึ้น ดังจะเห็นจากบทบาทของ SMEs ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวม พบว่ามีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs ในปีที่ผ่านมา จำนวนรวมทั้งสิ้นประมาณ ๒,๗๖๓,๘๘๗ ราย หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๗.๑๖ ของจำนวนวิสาหกิจทั่วประเทศ สามารถสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๔.๔๕ ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และสามารถส่งออกได้ ๑.๗๖ ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๐ ของมูลค่าการส่งออกรวมทั้งประเทศ ส่งผลให้มีการจ้างงานในประเทศมากถึงประมาณ ๑๑ ล้านคน ทั้งนี้ผลลัพธ์ดังกล่าวเกิดจากการเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการผลิต การค้า และการบริการ และเป็นส่วนหนึ่งของ Global Supply Chain โดยมีภาคธุรกิจเอกชนเป็นตัวขับเคลื่อนและทำให้มีแหล่งวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง ที่สามารถป้อนให้อุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อเป็นแหล่งผลิตสินค้าสำเร็จรูปหรือเพื่อทดแทนการนำเข้าได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความเชื่อมโยง SMEs กับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในทุกๆ สาขาอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่าภายในประเทศให้มากขึ้น

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสำนักโลจิสติกส์ จึงได้จัดทำ โครงการเชื่อมโยงโซ่อุปทานของกลุ่มอุตสาหกรรม SMEs โดยมีมุ่งหวังที่จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผน และการบริหาร กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการ จัดหา การแปรรูป การส่งมอบ และกิจกรรมโลจิสติกส์ต่างๆ กิจกรรม ให้เกิดการประสานงานกัน (Coordination) และการเชื่อมโยงกัน (Collaboration) ระหว่างผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ตัวกลาง ผู้ให้บริการขนส่ง และลูกค้า ซึ่งจะเป็นการสร้างและพัฒนาเครือข่าย SMEs ในโซ่อุปทานของอุตสาหกรรม ช่วยลดความแปรปรวน (Bullwhip Effect) ที่เกิดขึ้นได้ ทำให้กระบวนการวางแผนและการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งลดความสูญเสียในกระบวนการทำงาน ลดเวลานำ (Leadtime) ในการผลิตและจัดส่ง ช่วยลดระดับสินค้าคงคลัง และลดระยะเวลาในการจัดส่ง จึงเป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันโดยการบูรณาการกิจกรรมต่างๆ ในโซ่อุปทานให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ให้มีองค์ความรู้ เครื่องมือ และเทคโนโลยีสำหรับการประกอบธุรกิจในยุคปัจจุบัน ให้สามารถวัดผลการดำเนินธุรกิจได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีผลสัมฤทธิ์

๒.๒ เพื่อพัฒนาระบบการทางธุรกิจ ประสิทธิภาพการผลิต และผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ SMEs ในโซ่อุปทานเป้าหมายให้ได้ผลตามเกณฑ์มาตรฐานสากลและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๒.๓ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยง SMEs ดันน้ำเข้าสู่ระบบโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๓. ขอบเขตการดำเนินงาน/กิจกรรม

ประกอบด้วยแผนงานและขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

๓.๑ ศึกษาภาพรวมและจัดทำโครงสร้างโซ่อุปทานรวมทั้งลำดับขั้นตอนการพัฒนาซัพพลายเชนของ SMEs ในประเทศไทยเพื่อนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับสากล พร้อมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ ดังนี้

๑) รวบรวมข้อมูลและทำการคัดเลือกกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพในการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาโซ่อุปทานในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างน้อย ๓ กลุ่มที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูป อาทิ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมการแพทย์ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอื่นๆ

๒) จัดทำโครงสร้างโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เลือกทั้ง ๓ กลุ่มให้เห็นถึงความเข้มแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคปัญหา และโอกาสของแต่ละโซ่อุปทาน (Supply Chain SWOT analysis)

๓) วิเคราะห์และศึกษาข้อมูลของกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อดูทิศทางและแนวโน้มการเติบโตมีผู้นำโซ่อุปทาน (Channel Master หรือ Nucleus Firm) ที่เข้มแข็ง และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมต่อประเทศ

๔) ดำเนินการรับสมัคร และคัดเลือกสถานประกอบการที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด รวมจำนวนสถานประกอบการไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย ๔ โซ่อุปทาน

๓.๒ พัฒนาศักยภาพระดับบริหารและหัวหน้างานในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อให้ได้รับความรู้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับโลจิสติกส์และซัพพลายเชน เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม SMEs เข้าสู่ระบบโซ่อุปทาน จำนวนไม่น้อยกว่า ๔๐ คน รวมอย่างน้อย ๒ วัน โดยมีขั้นตอนประกอบด้วย

๑) ทำการฝึกอบรม (Training) จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ วัน เพื่อพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ทักษะ ทางด้านเทคโนโลยี การบริหารจัดการโลจิสติกส์ ตลอดจนปัจจัยและเทคนิคเพื่อความสำเร็จในการเชื่อมโยงตลอดโซ่อุปทาน

๒) จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ วัน โดยส่งเสริมการทำงานเป็นทีมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติตามแนวทางการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สามารถร่วมมือแก้ไขปัญหา และพัฒนาปรับปรุงการทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อทุกหน่วยในโซ่อุปทานได้อย่างเป็นรูปธรรม และสุดท้ายจะได้โครงสร้างโซ่อุปทาน (รายผลิตภัณฑ์)

๓.๓ วิเคราะห์และจัดทำแผนงานพร้อมตัวชี้วัดในการเสริมสร้างความเข้มแข็งร่วมกับผู้ประกอบการ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อพัฒนาระบบการทางธุรกิจและการผลิตในกลุ่มโซ่อุปทานให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างคุณค่า และยกระดับมาตรฐานกระบวนการงานและผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ SMEs ในโซ่อุปทานตั้งแต่วัตถุดิบต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำที่เป็นผู้ผลิตขั้นสุดท้าย หรือสินค้าสำเร็จรูป เพื่อขยายผลและนำไปสู่แนวทางในการส่งออก โดยใช้หลักการ เช่น Market / Value Driven และแนวทางของ SCOR Model เป็นเครื่องมือหลักในการดำเนินงาน มีการดำเนินการเก็บข้อมูลและให้คำปรึกษาแนะนำในแต่ละสถานประกอบการรายละไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง ครั้งละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง และจัดประชุมกลุ่มเพื่อหาข้อสรุปร่วมในโซ่อุปทานแต่ละโซ่ไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง ตามขั้นตอนปฏิบัติ ดังนี้

๓.๓.๑) ศึกษากระบวนการทั้งระบบ กำหนดคอขวด (Bottle Neck) ประเด็นปรับปรุงแก้ไข และตัวชี้วัดความสำเร็จของแต่ละองค์กรในโซ่อุปทานตามศักยภาพของผู้ประกอบการรายใหญ่ที่เป็นบริษัทผู้ผลิตขั้นสุดท้ายหรือสินค้าสำเร็จรูปหรือเจ้าของแบรนด์ และเป็นผู้วางแผนการตลาดและกำหนดปริมาณการขายในภาพรวม เพื่อให้แต่ละองค์กรในโซ่อุปทานโดยเฉพาะผู้ส่งมอบหรือ SMEs ปรับเปลี่ยนกระบวนการให้มีความสอดคล้องรับกันตลอดโซ่อุปทาน โดยกิจกรรมต่างๆ ประกอบด้วย

๑) กำหนดขอบเขตการวางแผนดำเนินงาน (Plan) ซึ่งครอบคลุมการกำหนดหัวข้อที่ต้องการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน โดยยึดการวางแผนตามหลักการของบริษัทผู้ผลิตขั้นสุดท้ายหรือสินค้าสำเร็จรูป

๒) กำหนดขอบเขตของกระบวนการจัดหาวัตถุดิบ สินค้า และบริการ (Source) ตั้งแต่การจัดหา วัตถุดิบเพื่อการผลิตทั้งในรูปแบบการผลิตเพื่อจัดเก็บ การผลิตตามสั่ง และการผลิตตามการออกแบบทางวิศวกรรม ได้แก่ การจัดตารางการจัดส่ง การรับ การตรวจสอบ การเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ การบ่งชี้และเลือกแหล่งวัตถุดิบ

๓) กำหนดขอบเขตของกระบวนการผลิต (Make) ประกอบด้วยการผลิตเพื่อจัดเก็บ การผลิตตามสั่ง และการผลิตตามการออกแบบทางวิศวกรรม ประกอบด้วยการจัดตารางกิจกรรมการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์ และทดสอบบรรจุภัณฑ์

๔) กำหนดขอบเขตของการส่งมอบ (Delivery) ประกอบด้วยการจัดส่งผลิตภัณฑ์ที่มีการผลิตไว้ล่วงหน้า การผลิตตามคำสั่ง และการผลิตตามการออกแบบทางวิศวกรรม ตั้งแต่การรับคำสั่งซื้อ การจัดการ คลังสินค้า การจัดส่งรวมถึงการติดตั้ง ได้แก่ กระบวนการจัดการกับคำขอจากลูกค้า เส้นทางการจัดส่ง การจัดการคลังสินค้า ตั้งแต่การรับและจ่ายสินค้า

๕) กำหนดขอบเขตของการส่งคืนสินค้าจากลูกค้า (Return) ประกอบด้วยการส่งคืนของวัตถุดิบ กลับไปยังผู้จัดส่ง และการรับผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปคืนมาจากลูกค้า รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่มีตำหนิ และผลิตภัณฑ์ที่เป็น วัสดุสิ้นเปลือง

๓.๓.๒) ประเมินเรื่องความสูญเสียในกระบวนการผลิตและการส่งมอบตลอดซัพพลายเชน พร้อมทั้งให้ คำปรึกษาเชิงลึกเพื่อจัดความสูญเสีย (๗ Wastes) ให้กับผู้ประกอบการ

๓.๓.๓) ส่งเสริมการใช้เครื่องมือหรือระบบที่สามารถเชื่อมโยงโซ่อุปทานทั้งภายในและภายนอก เช่น การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (E-mail, Website, EDI, Excel) ซึ่งจะสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Sharing) และร่วมมือกัน (Collaboration) ในกลุ่มอุตสาหกรรม SMEs เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๓.๔ จัดให้มีการศึกษาดูงานการเชื่อมโยงโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่ดี เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้และ ยกระดับความสามารถในการแข่งขัน พร้อมประสานเครือข่ายกลุ่มอุตสาหกรรม SMEs ในระดับสากล ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายซัพพลายเชนระหว่างประเทศต่อไป

๓.๕ จัดทำคู่มือเผยแพร่ผลที่ได้จากการดำเนินการเชื่อมโยงซัพพลายเชนตามกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เล่ม

๓.๖ จัดประชุมสัมมนาเพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานและรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑ ครั้ง โดยมี ผู้เข้าร่วมสัมมนาไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย

๔. เป้าหมาย

๔.๑ ผู้ประกอบการในโซ่อุปทาน มีข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย รวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลต่อการวางแผนกระบวนการ ผลิตที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และลดต้นทุนในการถือครองสินค้าคงคลังได้

๔.๒ มีการประสานงาน เชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลภายใต้ผลประโยชน์ร่วมกันตลอดทั้งโซ่อุปทาน

๔.๓ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs สามารถยกระดับกระบวนการผลิต (Process) และผลิตภัณฑ์ (Product) ได้ตลอดทั้งโซ่อุปทาน

๔.๔ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs ได้อย่าง เป็นรูปธรรม

๕. คุณสมบัติที่ปรึกษาโครงการ

๕.๑ มีผู้จัดการโครงการที่สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญาโท ในสาขาโลจิสติกส์ หรือการจัดการซัพพลายเชน หรือ วิศวกรรมศาสตร์ หรือ การจัดการวิศวกรรม หรือ วิทยาศาสตร์ หรือบริหารธุรกิจ หรือการตลาด หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาและฝึกอบรมด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี

๕.๒ มีผู้เชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำในสถานประกอบการที่สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญาโท ในสาขาโลจิสติกส์ หรือการจัดการซัพพลายเชน หรือ วิศวกรรมศาสตร์ หรือ การจัดการวิศวกรรม หรือ วิทยาศาสตร์ หรือบริหารธุรกิจ หรือ การตลาด หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาและฝึกอบรมด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๗ ปี จำนวนไม่น้อยกว่า ๔ คน

๕.๓ มีผู้ช่วยที่ปรึกษาที่สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญาตรี ในสาขาโลจิสติกส์ หรือการจัดการซัพพลายเชน หรือ วิศวกรรมศาสตร์ หรือการจัดการวิศวกรรม หรือ วิทยาศาสตร์ หรือบริหารธุรกิจ หรือการตลาด หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาและฝึกอบรมด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๖ ปี จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน

๕.๔ มีผู้ประสานงานในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประสานงานและการติดตามประเมินผลโครงการของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ วุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ประสบการณ์ไม่ต่ำกว่า ๕ ปี จำนวน ๑ คน

๕.๕ มีการจดทะเบียนที่ปรึกษาไทยไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษากระทรวงการคลัง

๕.๖ ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ดังนี้

๕.๖.๑ บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญา ต้องไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้ไม่แสดงบัญชีรายรับรายจ่ายหรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ

๕.๖.๒ บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญากับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement : e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

๕.๖.๓ คู่สัญญาต้องรับและจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การจ่ายเงินแต่ละครั้งซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสามหมื่นบาทคู่สัญญาอาจจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

๖. กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน

ภายใน ๒๔๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๗. วิธีการจ้าง

จัดจ้างที่ปรึกษาโดยวิธีคัดเลือก เพื่อคัดเลือกที่ปรึกษาที่เสนอข้อเสนอการดำเนินงานที่ดีที่สุด มีคุณสมบัติและประสบการณ์ตรงตามวัตถุประสงค์และขอบเขตการดำเนินงานโครงการ ตลอดจนมีผลการดำเนินงานเป็นที่น่าเชื่อถือและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

๘. งบประมาณการดำเนินโครงการ

จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านบาทถ้วน) โครงการยกระดับความสามารถการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรม

๙. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักโลจิสติกส์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ถนนพระรามที่ ๖ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๒๐๒-๓๖๑๘ โทรสาร ๐-๒๖๔๔-๔๓๕๕

๑๐. เงื่อนไขการส่งมอบงาน

๑๐.๑ รายงานเบื้องต้น (Inception report) ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมกรอบและแนวคิดในการดำเนินโครงการ จำนวน ๘ ชุด กำหนดส่งภายใน ๒๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๑๐.๒ รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๑ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมผลการดำเนินงานตามขอบเขตการดำเนินงานโครงการข้อ ๓.๑ โดยจัดทำเป็นรายงาน จำนวน ๘ ชุด กำหนดส่งภายใน ๙๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๑๐.๓ รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๒ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมผลการดำเนินงานตามขอบเขตการดำเนินงานโครงการข้อ ๓.๒ โดยจัดทำเป็นรายงาน จำนวน ๘ ชุด กำหนดส่งภายใน ๑๕๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๑๐.๔ รายงานฉบับสมบูรณ์ และบทสรุปผู้บริหารซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมผลการดำเนินงานตามขอบเขตการดำเนินงานโครงการทั้งหมด โดยจัดทำเป็นรายงาน จำนวน ๑๐ ชุด และแผ่นซีดี จำนวน ๑๐ ชุด กำหนดส่งภายใน ๒๔๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๑๑. การจ่ายเงินค่าจ้าง

ค่าจ้างทั้งหมด กำหนดจ่ายเงินค่าจ้างแบ่งออกเป็น ๔ งวด ดังนี้

งวดที่ ๑ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ร้อยละ ๓๐ ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้ว่าจ้างได้รับรายงานเบื้องต้น

งวดที่ ๒ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ร้อยละ ๔๐ ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้ว่าจ้างได้รับรายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๑

งวดที่ ๓ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ร้อยละ ๒๐ ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้ว่าจ้างได้รับรายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๒

งวดที่ ๔ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ส่วนที่เหลือทั้งหมดเมื่อโครงการสิ้นสุดลงและผู้ว่าจ้างได้รับรายงานฉบับสมบูรณ์ และบทสรุปสำหรับผู้บริหาร